

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTROS ENERGETIKOS SISTEMOS
INTEGRACIJOS Į EUROPOS ELEKTROS ENERGETIKOS SISTEMAS ĮSTATYMO
NR. XI-2052 PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTROS
ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. VIII-1881 20, 67, 68, 71 IR 72 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO PROCESO
KODEKSO 80 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTŲ
(toliau kartu – Projektai)
(TAP NR. 19-391; TAIS NR. 19-18-13426(2))**

Nr.
Vilnius

Įvertinę Projektų atitiktį Konstitucijai, įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

Dėl Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos integracijos į Europos elektros energetikos sistemas įstatymo Nr. XI-2052 pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Integracijos projektas):

1. Integracijos projektu dėstomas nauja redakcija šiuo metu galiojantis Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos integracijos į Europos elektros energetikos sistemas įstatymas ir siekiama sudaryti tinkamas sąlygas ir užtikrinti sklandžią Lietuvos Respublikos elektros energetikos sistemos sujungimą su kontinentinės Europos elektros tinklais darbui sinchroniniu režimu (toliau – sinchronizacijos projektas). Atsižvelgiant į sinchronizacijos projekto svarbą ir reikšmę nacionaliniam saugumui, mūsų manymu, Integracijos projekte turėtų būtų aiškiai nustatyti teisiniai santykiai, subjektai, atsakingi už tam tikrų veiksmų atlikimą, kas be kita ko nurodoma Integracijos projekto 3 straipsnio 6 punkte išdėstyta viename iš įstatymo tikslų (pvz., Integracijos įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodyta, kad tam tikrus veiksmus atlieka perdavimo sistemos operatorius, o kituose punktuose atsakingas vykdytojas nenurodomas). Tuo tarpu Integracijos projektas didžia dalimi suformuluotas kaip tam tikros užduotys, siekiai ar veiksmų gairės. Įstatyme nesant aiškaus reguliavimo gali kilti praktinių jo įgyvendinimo problemų. Pažymime, kad teisinio reguliavimo aiškumo reikalavimas, kaip ne kartą yra konstatavęs Konstitucinis Teismas, suponuoja įvairius reikalavimus įstatymų leidėjui: įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti aiškus, suprantamas, neprieštaringas, teisės aktų formuluotės turi būti tikslios, kad teisinių santykių subjektai galėtų savo elgesį orientuoti pagal teisės reikalavimus, turi būti užtikrinami teisės sistemos nuoseklumas ir vidinė darna, teisės aktuose neturi būti nuostatų, vienu metu skirtingai reguliuojančių tuos pačius visuomeninius santykius (žr. Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2006 m. sausio 16 d., 2013 m. gruodžio 16 d., 2016 m. gruodžio 7 d. nutarimus).

1.1. Integracijos projekto 5 straipsnio 2, 5 ir 6 punktai iš dalies dubliuojasi ir yra nenuoseklūs. Be to, nėra aiškus Europos elektros perdavimo sistemos operatorių asociacijos (ENTSO-E) kontinentinės Europos regioninės grupės (RGCE) pateiktų prisijungimo prie kontinentinės Europos elektros tinklų sąlygų statusas (privalomumas).

1.2. Integracijos projekto 5 straipsnio 3, 4 ir 10 punktuose nustatytos sąlygos apima kelias valstybes, todėl reikalingas tokio teisinio reguliavimo suderinamumas, grindžiamas abipusiškumo principu. Tai galėtų būti tarptautinio reguliavimo dalis – Europos Sąjungos ar tarptautinių sutarčių sudarymo atveju (pvz., iš Integracijos įstatymo 5 straipsnio 3 punkto nuostatos nėra aišku, kas turėtų susitarti su Lenkijos Respublikos elektros perdavimo sistemos operatoriumi, taip pat neaiškos pasekmės, jei to nepavyktų padaryti).

1.3. Integracijos projekto preambulėje ir 5 straipsnio 7 punkte daroma nuoroda į Europos Sąjungos tinklo kodeksus, tačiau nenurodomi jų šaltiniai, datos, minėtų kodeksų statusas (privalomumas).

1.4. Integracijos projekto 5 straipsnio 8 punktą tikslinga perkelti į Integracijos projekto 6 straipsnį, 9 punktas – į 7 straipsnį.

2. Integracijos projekto 4 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad „synchronizacijos projektas ir jį sudarantys atskiri projektai, kurių sąrašą <...> tvirtina Vyriausybė <...> yra pripažįstami ypatingos valstybinės svarbos projektais“, yra ydinga tuo aspektu, kad nesami projektai *a priori* yra pripažįstami ypatingos valstybinės svarbos projektais juos patvirtinus Vyriausybei. Aiškinamajame rašte nepateikiama galimai į Vyriausybės tvirtinamą sąrašą įtrauktinų projektų pavyzdžių. Integracijos projekto 4 straipsnio 2 dalyje projektų kriterijai nurodomi bendromis formuluotėmis – patikimumas, saugumas ar techninės sąlygos, kas, mūsų manymu, negali būti projektą apibrėžiančiais kriterijais, kad jis būtų pripažintas ypatingos valstybinės svarbos projektu. Potencialūs projektai įstatyme turėtų būti apibrėžiami esminiais kriterijais, nurodančiais, kad be tokio papildomo projekto synchronizacijos projektas iš esmės negalėtų būti įgyvendintas. Įstatymų leidėjui turėtų būti aišku ir suprantama, kokie projektai įstatymu pripažįstami ypatingos valstybinės svarbos projektais, kad nebūtų galima projektų nevienareikšmiškai interpretuoti juos tvirtinant Vyriausybei. Be to, pagal Žemės paėmimo visuomenės poreikiams įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos projektus įstatyme pateiktą ypatingos valstybinės svarbos projekto apibrėžtį matyti, kad projektas turi būti konkretus energetikos infrastruktūros, transporto infrastruktūros ar krašto apsaugos sričių projektas, kurį Vyriausybės teikimu Seimas pripažįsta valstybei ypač svarbiu ekonominiu ar strateginę reikšmę nacionaliniam saugumui turinčiu projektu.

3. Pritardami Teisingumo ministerijos pastabai, manome, kad Integracijos projekto 7 straipsnio 5 dalis stokoja teisinio aiškumo, nes šioje dalyje nustatomas tam tikras nuostolių

kompensavimo mechanizmas, kuris detaliam neaptariamas, išskyrus vieną sąlygą, kad „<...> patirti nuostoliai <...> *nekompensuojami*, jeigu jie atsiranda dėl aplinkybių, kurių prieš pradedant izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymą nebuvo galima numatyti ir kontroliuoti“. Tuo tarpu Integracijos projekte nėra aptarta, kas turėtų įrodinėti aplinkybes, kurių prieš pradedant izoliuoto elektros energetikos sistemos darbo bandymą nebuvo galima numatyti ar kontroliuoti, taip pat nėra nurodyta, ar bus imamasi priemonių dėl tinklų naudotojų, ypač buitinių vartotojų, savalaikio (protingas ir aiškus terminas), išsamaus ir efektyvaus informavimo apie būsimą bandymą ir galimus jo padarinius, taip suteikiant galimybes pasirengti galimiems sutrikimams (Integracijos projekto 7 straipsnio 4 dalyje nustatyta bendra formuluotė, kad perdavimo sistemos operatorius privalo imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų išvengta elektros energijos tiekimo tinklų naudojimo sutrikimų).

4. Integracijos projekto 8 straipsnis, kuriame siūloma reguliuoti sinchronizacijos projektui įgyvendinti reikalingų teritorijų planavimo dokumentų rengimo tvarką, tikslintinas šiais aspektais:

4.1. Projektų rengėjas turėtų pagrįsti siūlomo teisinio reguliavimo reikalingumą ir santykių su Teritorijų planavimo įstatymo 23 straipsniu, nustatančiu valstybei svarbių projektų teritorijų planavimo dokumentų rengimo, derinimo, keitimo, tikrinimo, tvirtinimo, galiojimo, viešinimo ir ginčų sprendimo tvarką. Manytume, kad ydinga laikytina praktika, kai atskiruose įstatymuose reguliuojami iš esmės tapatūs teisiniai santykiai. Be to, Integracijos projekto 1 straipsnyje nėra nustatyta, kad šiuo įstatymu siekiama reguliuoti teritorijų planavimo dokumentų rengimą. Siūlome įvertinti, ar neturėtų būti tikslinamas Teritorijų planavimo įstatymo 23 straipsnis dėl procedūrų leidžiančių sklandžiau įgyvendinti ypatingos valstybinės svarbos projektus.

4.2. Integracijos projekto 8 straipsnio 2 dalies nuostata nederina su 1 dalimi, kurioje specialiųjų planų rengimo tvarkos patvirtinimas deleguojamas energetikos ir aplinkos ministrams, o 2 dalyje nustatoma ir dalis specialiųjų planų rengimo tvarkos – kas turi planų rengimo iniciatyvos teisę, kas gali pasirinkti specialiųjų planų rengėją (neaišku, iš kokių subjektų). Taip pat neaišku, ar tuo atveju, jei perdavimo sistemos operatorius dėl plano rengimo neteiks pasiūlymų (Integracijos projekte nustatyta, kad „*gali*“), ar bus koks kitas subjektas, kuris teiks pasiūlymus dėl specialiųjų planų rengimo. Taip pat nėra aišku, ar kiti subjektai galės būti planavimo iniciatoriais.

4.3. Integracijos projekto 8 straipsnio 3 dalyje siūloma nustatyti, kad sinchronizacijos projekto specialieji planai yra laikomi *valstybės lygmens* teritorijų planavimo dokumentais, išskyrus iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtus rengti vietovės lygmens planavimo dokumentus. Atsižvelgiant į tai, kad Integracijos projektu yra dėstomas nauja redakcija šiuo metu galiojantis įstatymas, kuriame tokios nuostatos nėra, siūlytume nuostatą dėl iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėtų rengti planavimo dokumentų statuso nustatyti Integracijos projekto įgyvendinamosiose nuostatose. Be to, Teritorijų planavimo įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybei svarbių projektų

teritorijų planavimo dokumentams taikoma *valstybės lygmens* teritorijų planavimo dokumentų rengimo, derinimo, keitimo, tikrinimo, tvirtinimo, galiojimo, viešinimo ir ginčų sprendimo tvarka.

4.4. Integracijos projekto 8 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinyss dėl specialiųjų planų viešinimo supaprastinta tvarka vadovaujantis Teritorijų planavimo įstatymu tikslintinas, nes Teritorijų planavimo įstatyme nėra nustatytos supaprastinto viešinimo tvarkos. Specialiųjų planų supaprastinto viešinio tvarka yra nustatyta Visuomenės informavimo, konsultavimo ir dalyvavimo priimant sprendimus dėl teritorijų planavimo nuostatuose, patvirtintuose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 m. rugsėjo 18 d. nutarimu Nr. 1079.

Kita vertus, įteisinus visų sinchronizacijos projekto specialiųjų planų viešinimą supaprastinta tvarka, kiltų pagrįstų abejonių dėl tokio teisinio reguliavimo proporcingumo, atitikimo viešajam interesui bei atitikties Konvencijai dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (*Orhuso* konvencija) bei Europos Sąjungos teisės aktams, numatantiems visuomenės teisę dalyvauti rengiant su aplinka susijusius planus ir programas. Siūlytume pagrįsti siūlomą teisinį reguliavimą dėl specialiųjų planų viešinimo, o dėl atitikties Europos Sąjungos teisės aktams suderinti su Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos.

4.5. Jei sinchronizacijos projekto finansavimas apima ir sinchronizacijos projekto specialiųjų planų rengimo finansavimą, siūlytume Integracijos projekto 8 straipsnio 4 dalį perkelti į 11 straipsnį. Kita vertus, nėra nuoseklu, jei Integracijos įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje yra numatyta galimybė sinchronizacijos projekto specialiųjų planų rengimą finansuoti valstybės biudžeto lėšomis, o tuo tarpu 11 straipsnyje apie biudžeto lėšas nėra užsimenama. Be kita ko, ir aiškinamajame rašte teigiama, kad tikslinių savivaldybių ar valstybės biudžetų lėšų nereikės. Integracijos projekto 8 straipsnio 4 dalyje nėra nustatyta, koks būtų finansavimo mechanizmas, jei planavimo iniciatorius ir Energetikos ministerija nesusitartų pagal tarpusavio sutartį.

5. Integracijos projekto 9 straipsnio pavadinimas neatitinka straipsnio turinio, kadangi jame kalbama apie žemės paėmimą visuomenės poreikiams bei apie servitutų nustatymą. Iš Integracijos projekto 9 straipsnio 2 dalies redakcijos nėra aišku, ar servitutai galės būti nustatomi ir kitais Civilinio kodekso 4.124 straipsnyje nustatytais pagrindais. Integracijos projekte nėra aptarta, kokia tvarka bus atlyginama už nustatytą servitutą. Kita vertus, įvertinant tai, kad administracinis aktas dėl servituto nustatymo gali būti skundžiamas, gali nebūti prielaidų pasiekti įstatymo tikslo – neužvilkti sinchronizacijos projekto įgyvendinimo.

Be to, Integracijos projekto 9 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies santykis turėtų būti atskleistas ir konkretizuotas, kad būtų užtikintas proporcingumas ir aiškumas, kokiais atvejais bus taikoma žemės

paėmimo visuomenės poreikiams procedūra, o kokiais atvejais bus nustatomi servitutai, suteikiantys teisę tiesti inžinerinės infrastruktūros (elektros) tinklus, jais naudotis ir juos prižiūrėti.

6. Projektų rengėjai turėtų objektyviai pagrįsti Integracijos projekto 10 straipsnyje įtvirtintų terminų pagrįstumą bei realumą. Taip pat Projektų rengėjai turėtų įvertinti, kokią papildomą administracinę naštą toks įpareigojimas sudarys administracines paslaugas teikiantiems subjektams. Pažymėtina, kad teisėje galioja bendrasis teisės principas, kad iš nieko negali būti reikalaujama to, kas neįmanoma (lot. *impossibilium nulla obligatio est*), todėl Projektų rengėjai turėtų įvertinti ir pateikti tai pagrindžiančius argumentus, jog toks teisinis reguliavimas yra tinkamas ir įgyvendinamas. Atkreipiame dėmesį, kad neproporcingas terminų trumpinimas galėtų turėti neigiamų pasekmių dėl kokybės, vertinimo išsamumo. Projektų aiškinamajame rašte siūlytume nurodyti, kiek darbo dienų yra siūloma sutrumpinti terminus lyginant su bendrosiomis taisyklėmis ir taisyklėmis, taikomomis ypatingos valstybės svarbos projektams taikomų taisyklių, kokia bus praktinė nauda sutrumpinus terminus. Be to, Projektais nustatomos naujos funkcijos ar kitokie procedūrų atlikimo terminai, kas gali pareikalauti papildomų valstybės biudžeto lėšų ar papildomų žmogiškųjų išteklių, todėl Projektai turėtų būti suderinti su institucijomis, kurias tiesiogiai palies pasikeitęs teisinis reguliavimas, pvz. Nacionaline žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos, Valstybine teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos ir kitomis sprendimų priėmimo dalyvaujančiomis institucijomis ir Lietuvos savivaldybių asociacija.

7. Nors aiškinamajame rašte nurodyta, kad sinchronizacijos projektui įgyvendinti tikslinių savivaldybių ir valstybės biudžetų lėšų nereikės, tačiau iš Integracijos projekto nuostatų (pvz., Integracijos projekto 8 straipsnio 4 dalies) matyti, kad sinchronizacijos projektui įgyvendinti gali reikėti biudžeto lėšų, siūlytume Projektus suderinti su Finansų ministerija.

8. Integracijos projekto 12 straipsnyje nustatyta, kad sinchronizacijos projektą įgyvendina perdavimo sistemų operatorius, tačiau nėra aišku, kas patvirtins veiksmų planą. Būtų netinkama situacija, jei pats perdavimo sistemų operatorius parengęs ir suderinęs su Energetikos ministerija pasitvirtintų veiksmų planą. Kita vertus, atsižvelgiant į sinchronizacijos projekto svarbą, siūlytume aiškiai (be alternatyvų) apibrėžti, kokia institucija prižiūri ir koordinuoja projekto įgyvendinimą. Jei būtų numatyta galimybė papildomai sudaryti tarpžinybinę komisiją, jos personalinę sudėtį ir veiklos organizavimo tvarką turėtų tvirtinti Vyriausybė, siekiant užtikrinti veiksmingą svarbių projektų įgyvendinimo kontrolę. Projektų aiškinamajame rašte nėra pateikta argumentų, dėl kokių priežasčių atsisakoma dabar galiojančios nuostatos, kad Vyriausybė nustato įgyvendinimo kryptis ir konkrečių veiksmų planą, koordinuoja ir prižiūri jo įgyvendinimą.

9. Pritardami Teisingumo ministerijos pastabai, abejojame, ar Integracijos projekto 13 straipsnyje nustatyti ginčų nagrinėjimo terminai yra realūs ir nepažeis teisės ginti pažeistas ar

ginčijamas teisės ar įstatymų saugomus interesus. Be kita ko, iš Integracijos projekto 13 straipsnio redakcijos nėra aišku, kodėl nustatant ginčų nagrinėjimo terminus apsiribojama tik ginčais, susijusiais su Vyriausybės tvirtinamais atskirais projektais, bet ne sinchronizacijos projektu. Taip pat atkreipiame dėmesį, kad pagal Konstitucinio Teismo doktriną Vyriausybės nutarimų atitikties Konstitucijai nagrinėjimas yra Konstitucinio Teismo išimtinė kompetencija, todėl Integracijos projekto 13 straipsnyje nustatyti ginčai dėl Vyriausybės nutarimų negalėtų būti administracinių teismų nagrinėjimo dalyku (vis tiek turėtų būti kreipiamasi į Konstitucinį Teismą). Teismams nustatomi procesiniai terminai turėtų būti suderinti su Teisėjų taryba.

10. Siūlome numatyti Integracijos projekto įgyvendinamąsias nuostatas, nes iš Integracijos projekto nuostatų ir aiškinamojo rašto matyti, kad turės būti priimti arba pakeisti įgyvendinamieji teisės aktai.

Dėl Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatymo Nr. VIII-1881 20, 67, 68, 71 ir 72 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto (toliau – EEĮ projektas):

11. Projektų rengėjas turėtų objektyviai pagrįsti EEĮ projektu keičiamo EEĮ 20 straipsnio 3 dalies tikslumą ir proporcingumą. Siūloma nustatyti, kad elektros energijos gamintojas, kurio vienetinė elektros energijos gamybos įrenginio galia yra 20 MW ir daugiau, privalo ne vėliau kaip prieš 36 mėnesius pranešti perdavimo sistemos operatoriui apie tokio įrenginio laikiną ar visišką eksploatavimo nutraukimą. Manytume, kad toks ūkio subjektų veiklos ribojimas turėtų būti pagrįstas, motyvuotas, turėtų būti pateikta informacija, kokią įtaką siūlomas teisinis reguliavimas turės ūkio subjektams lyginant su šiuo metu esamu teisiniu reguliavimu. Nėra atskleista, kodėl pasirinkta nustatyti elektros energijos gamintojui 36 mėnesių pranešimo terminą apie įrenginio laikiną ar visišką eksploatavimo nutraukimą. Taip pat neaiškus siūlomo teisinio reguliavimo įgyvendinimo praktikoje mechanizmas ir pasekmės, jei nebūtų užtikrintas siūlomas įpareigojimas. Be to, siekiant sklandaus teisinio reguliavimo įgyvendinimo, turėtų būti nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos. Pagal Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalį, teisės aktai, keičiantys ar nustatantys naują ūkio subjektų veiklos ar jos priežiūros teisinį reguliavimą, paprastai įsigalioja gegužės 1 dieną arba lapkričio 1 dieną, tačiau visais atvejais ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo jų oficialaus paskelbimo dienos. Atsižvelgiant į numatomą įstatymo priėmimo datą, turėtų būti tikslinama EEĮ projekto įsigaliojimo data.

Atkreipiame dėmesį, kad į EEĮ projektą, kuris buvo pateiktas derinti suinteresuotoms institucijoms ir paskelbtas viešai, EEĮ 20 straipsnio pakeitimai nebuvo įtraukti, todėl siūlome šias nuostatas suderinti su suinteresuotais asmenimis.

12. Kadangi EEĮ įgyvendina Europos Sąjungos teisės aktus, siūlome EEĮ projektą dėl atitikties Europos Sąjungos teisei suderinti su Europos Teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos.

Dėl Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 80 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto

13. Atkreipiame dėmesį, kad yra pagrįsta rizika nustatant fiksuotas žyminio mokesčio sumas nepriklausomai nuo viešojo pirkimo vertės įgyvendinant ypatingos valstybinės svarbos projektus, kelis kartus didesnes nei taikomos ieškiniams atliekant tarptautinius viešuosius pirkimus (80 straipsnio 4 dalies c) punktas), kadangi gali susidaryti situacija, kai dėl neproporcingai didelės žyminio mokesčio sumos asmuo negalės pasinaudoti teise į teisminę gynybą. Atsižvelgiant į Civilio proceso kodekso vientisumo svarbą ir teisinių santykių nuoseklumą, siūlytume Civilinio proceso kodekso 80 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą suderinti su Teisėjų taryba.

Dėl redakcinio pobūdžio pastabų:

1. Integracijos projekto preambulėje nurodytinus tikslus Baltijos energijos rinkų sujungimo plano pavadinimas (pvz., Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plane BEMIP yra *Baltijos energijos rinkos jungčių planas*).

2. Integracijos projekto 7 straipsnio 2 dalies 3 punkte siūlytume atsisakyti konkretaus institucijos pavadinimo nurodymo, vietoje pavadinimo nurodant „*Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos*“.

3. Integracijos projekto 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas „*pagal patvirtintų teritorijų planavimo dokumentų ar žemės valdos projektų sprendinius*“ šalintinas kaip perteklinis.

4. Integracijos projekte pateikiamos nuorodos į „*kitus teisės aktus*“ stokoja teisinio aiškumo. Siūlytume nurodyti konkrečius teisės aktus arba tam tikrą sritį reguliuojančius teisės aktus, pvz. Integracijos projekto 12 straipsnio 8 dalis, 14 straipsnis.

5. Integracijos projekto 8 straipsnio 2 dalyje siūlytume atsisakyti žodžių „*Energetikos ministerijai*“ kaip perteklinių; 8 straipsnio 4 dalyje siūlytume atsisakyti žodžių „*perdavimo sistemos operatoriaus*“ kaip perteklinių ir įsivesti šiame straipsnyje trumpinį, jei reikalinga; 12 straipsnio 1 dalyje siūlytume atsisakyti žodžių „*ypatingos valstybinės svarbos projektą*“ kaip perteklinių.

Teisės grupės patarėja

Erika Vaivadienė